

Nævningers Medvirkning — hvad man ligesom Højesteret maa nære Betænkkelighed ved —, og at de i Retsplejelovens nuværende § 687, b, 3 nævnte Sager, begaaede af mere professionelle Forbrydere, ikke i Almindelighed, men kun, naar Sigtede begærer det, henlægges til Underretterne. Denne sidste Forandring foreslaas, fordi det ikke skønnes, at Sigtedes tidligere kriminelle Forhold bør være afgørende for, om en ny mod ham rejst Sag skal behandles ved Landsret eller Underret.

I den foreslaaede Skikkelse afviger disse Bestemmelser fra Retsplejelovens nugældende, ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61 fastsatte Regler for det første i den formelle Henseende, at § 687 nærmere definerer, hvilke Sager der er Landsrets-sager, og § 688 henlægger de øvrige Sager til Underret, medens den nugældende § 687 definerer Underretssagerne og § 688 henlægger de øvrige Sager til Landsretterne (i Overensstemmelse med Princippet i Retsplejelovens §§ 224 og 225), samt at den nuværende § 687, b, 1—2 er slaaet sammen til eet Punkt. Ved disse Forandringer, der er anbefalede af Højesteret, formenes Affattelsen af disse indviklede Bestemmelser at blive klarere.

I reel Henseende afviger Forslagets Regler fra nugældende Ret for det første med Hensyn til de i den nugældende § 687, b, 3 omhandlede Sager (jfr. ovenfor). Endvidere foreslaas det at genindføre den ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61 ophævede Bestemmelse om, at Sager, der henhører under Statsadvokatens Paa-tale, altid af denne kan indbringes umiddelbart for Landsretten, naar han af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt, og Sigtede (eller dennes Værge) samtykker deri, idet denne Bestemmelse undertiden har været savnet. Endelig indeholder Forslaget en Ændring med Hensyn til Adgangen til at faa Erstatningskrav i Anledning af uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udtaaelse af Straf paadømt under Medvirkning af Nævninger, jfr. herom Bemærkningerne lige nedenfor.

Til §§ 103, 112, 132, 136—138, 143 og 144. (Retsplejelovens §§ 687, Litra e og næstsidste Stykke, Nr. 3, 731, 841, 903 a, 910, 911, 945 og 966).

(Lovforslag 1923—24 §§ 50, 54, 59, 61—63 og 65).

(Betænkning 1922 §§ 13, 23, 47, 52—54 og 79).

Disse Ændringsforslag, som i det hele er anbefalede af Højesteret, tilsigter at

simplificere Reglerne om den processuelle Fremgangsmaade ved at opnaa Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel og uforskyldt Udtaaelse af Straf.

Efter den gældende Lov kan den, der søger saadan Erstatning, vælge mellem, om han ønsker Sagen anlagt ved Underretten eller ved Landsretten, men der tillægges ham i Tilfælde af, at Sagen begynder ved Underretten, Adgang til uden særlig Tilladelse at indbringe den for Højesteret som 3die Instans. Efter Forslaget er dette Valg bevaret, men det bestemmes, at saafremt Underretsbehandling vælges, kan Sagen kun — ligesom andre Sager — med Justitsministerens Tilladelse indbringes for Højesteret, jfr. Forslagets § 144 (Retsplejelovens § 966). — Efter den gældende Lov har endvidere enhver, der søger Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udtaaelse af Straf, Adgang til at forlange Sagen paakendt ved Nævninger, selv om Straffesagen ikke har været paakendt ved Nævninger. Af Hensyn til Bekosteligheden foreslaas Adgangen til at forlange Nævningernes Medvirken indskrænket til de Tilfælde, hvor Straffesagen har været paakendt ved Nævninger, og saaledes at Begøring derom maa fremsættes straks efter Nævningesagens Slutning, hvorved Erstatningsspørgsmaalet kan forelægges de samme Nævninger, der har erklæret, at den paagældende ikke er skyldig i den Forbrydelse, han har været anklaget for. Paa denne Maade kan Erstatningsspørgsmaalet som Regel straks finde sin Afgørelse for de Nævninger, for hvem hele Bevismateriale i Straffesagen har været forelagt, medens hele Bevisførelsen efter den gældende Ordning skal gentages under en ny Sag og derfor for andre Nævninger, jfr. herom Forslagets §§ 136—138 (Retsplejelovens § 903 a samt §§ 910 og 911).

Endelig foreslaas det, at der for at spare unødige Omkostninger ved Sagsanlæg, hvor det offentlige erkender, at Betingelserne for Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udtaaelse af Straf er til Stede, hjemles Adgang til forligsmæssig Afgørelse af Sagen, jfr. Forslagets § 132 (Retsplejelovens § 841).

Til § 110, 1ste Stykke, 2den Del. (Retsplejelovens § 716, 1ste Stykke i Slutningen).

(Lovforslag 1923—24 § 52).
(Betænkning 1922 § 20).

Forslaget om at slette Ordene „Sø- og Handelsrettens samt“ stilles for at bringe